

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

(2009. március 10.)

Írországnak a 2008–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2009/C 68/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2009. március 10-én megvizsgálta Írországnak a 2008–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját ⁽²⁾.
- (2) Több mint egy évtizedes, egyre inkább a belföldi kereslet ösztönözte erős gazdasági növekedés után Írország jelenleg súlyos recesszióba megy keresztül. A visszaesést az ingatlanpiacon bekövetkezett és azóta a gazdaság egészére átterjedt hirtelen korrekció okozta, és azt a pénzügyi világválság és az Írország főbb kereskedelmi partnerországaiban mutatkozó recesszió tovább súlyosbította.

Ezek a fejlemények az államháztartás jelentős romlásához is vezettek (a 2007-ben kis mértékű többletet mutató államháztartási egyenleg 2008-ban a GDP 6,3 %-át kitevő hiánnyal zárt). Ezen előzmények alapján a hatóságok 2008 közepétől kezdődően – különböző lépésekben – konszolidációs intézkedéseket fogadtak el. Ezzel összefüggésben a vásárlóerő erősítésére és az ingatlanpiac megfelelő kiigazításának támogatására, valamint ezzel egyidejűleg az állami beruházások kulcsfontosságú projektekre történő összpontosítására irányuló intézkedések meghozatalára is sor került. Az elkövetkező években a legfontosabb kihívás a piac bizalmának helyreállítását célzó, hiteles és fenntartható költségvetési konszolidációs stratégia végrehajtása, és ezzel párhuzamosan források átirányítása az építőiparból más, produktívabb ágazatokba, valamint a versenyképesség visszanyerése a termelékenységnövekedést ösztönző intézkedések és megfelelő bérpolitika segítségével. A pénzügyi ágazatra továbbra is jellemző törekenység rövid távon akadályozhatja a kiigazítási folyamatot, és további terhet róhat az államháztartásra. Az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának javítása érdekében további fontos kihívást jelent a nyugdíjrendszer megreformálása.

- (3) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv előrejelzései szerint a reál-GDP 2008-ban 1,4 %-kal csökken, amelyet további, 2009-ben 4,0 %-os és 2010-ben 0,9 %-os csökkenés követ majd, mielőtt a programidőszak hátralevő részében a növekedés átlagosan 2,9 %-ra élénkül. A jelenleg rendelkezésre álló információk ⁽³⁾ fényében ezek a növekedési feltételezések 2010-ig nagyjából megalapozottnak tűnnek. 2011-től az előre jelzett gazdasági növekedés meglehetősen optimistának tűnik. A program inflációs előrejelzése valószínűnek tűnik. Ugyanez vonatkozik a külső hiányra és a versenyképességre vonatkozó előrejelzésre.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ A 2009. január 9-én továbbított kiegészítést is beleértve.

⁽³⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. januári előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is.

- (4) A Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzése szerint az államháztartási hiány 2008-ban a GDP 6,3 %-át teszi ki, szemben a stabilitási program előző változatában foglalt, a GDP 0,9 %-ának megfelelő célkitűzéssel ⁽¹⁾. Ez a vártnál lényegesen rosszabb eredmény egyrészt jelentős adókiesést, másrészt egyes kiadások túllépését tükrözi ⁽²⁾. Az adóbevételekre vonatkozó célok az ingatlanpiaci fellendüléshez köthető bevételek tovább folytatódó elvesztése, illetve általánosabban a várakozásoktól elmaradó gazdasági tevékenység következtében nem teljesültek. Bár 2008 júliusában intézkedéseket hoztak a kiadások növekedésének visszafogására, a kiadások mégis a tervezettnél nagyobb mértékben emelkedtek, különösen a szociális juttatások, a kamatköltségek és az állami beruházások terén. A szociális juttatások betöltik automatikus stabilizátorszerepüket, amit a munkanélküliséggel összefüggő magasabb kiadások is mutatnak.
- (5) Az előrejelzések szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 9,5 %-ára nő, főként a gazdasági visszaesés következtében. A kormány végrehajtott egy, a GDP közel 3 %-át kitevő diszkrecionális megszorítási intézkedést. Ezzel egyidejűleg a GDP 0,5 %-át kitevő nagyságrendben elfogadásra került néhány, a gazdaságot a visszaeséssel szemben támogató intézkedés. Ez együttesen a GDP körülbelül 2,5 %-át kitevő átfogó megszorítást jelent. Ez a megszorítás egy olyan csomagot is magában foglal, amelyet a program kiegészítésében részletes információk szolgáltatása nélkül jelentettek be, és amely ezért nem szerepel a Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzésében. A csomag a Bizottság értékelése szerint 2009-ben a GDP 0,8 %-ára tehető nettó megtakarítást fog generálni, ami valamivel alacsonyabb a kormány által bejelentett, a GDP 1 %-ának megfelelő célkitűzéshez képest ⁽³⁾. A (Bizottság szolgálatai által a programban megadott információk alapján újraszámított) strukturális hiány a becslések szerint a megszorítás ellenére is a GDP 2 százalékpontjával nő az ingatlanpiacon végbemenő kiigazításhoz kapcsolódó adóbevételek-kiesés, a kiadásnövekedés kellő gyorsasággal való visszafogása terén tapasztalható nehézségek, valamint a potenciális növekedés lefelé irányuló hirtelen módosítása következtében.
- (6) A kormány középtávú költségvetési stratégiájának célja, hogy 2013-ra a GDP 3 %-ának megfelelő referenciaérték alá csökkentse az államháztartási hiányt. A hiány csökkenése 2010-ben kezdődne, és 2011-től felgyorsulna. A program nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy a középtávú költségvetési célkitűzésnek mikorra kellene teljesülnie ⁽⁴⁾. Míg a 2010-től kezdődő időszak tekintetében nominális értéken összesítve körülbelül a GDP 7 %-ának megfelelő éves konszolidációs célkitűzést jelentettek be, konkrét intézkedések bemutatására nem került sor. A program kiegészítésében szereplő indikatív előrejelzések elsősorban kiadásalapú konszolidációs stratégiát irányoznak elő. A programidőszak során a bevételek aránya várhatóan kis mértékben (a GDP 0,75 százalékával) nő, míg az elsődleges kiadások aránya határozottan csökken (körülbelül 5,25 százalékponttal), különösen a szociális juttatások és a kormányzati fogyasztás területén. A kamatkidadások GDP-hez viszonyított aránya a programidőszak alatt várhatóan megháromszorozódik, és így a GDP 3,5 %-át teszi majd ki. A hiány gyors emelkedése, a nominális GDP csökkenése és 2008-ban a likviditás szándékos felhalmozásához köthető jelentős államadósság-változás egyaránt hozzájárult az adóssághányad 2007 és 2009 közötti megkétszereződéséhez, és 2010-től a GDP 60 %-ának megfelelő referenciaérték megsértéséhez.
- (7) A költségvetési eredmények a teljes programidőszak során lefelé mutató kockázatoknak vannak kitéve. Először is, jelentős kockázatok adódnak a 2009 utánra tervezett konszolidációs stratégiára vonatkozó információk hiányából, nevezetesen a kiadások és a bevételek alakulását illetően, különösen a kiadások visszafogásának tulajdonított jelentőség fényében ⁽⁵⁾. Másodsorban, a gazdasági forgatókönyv növekedési előrejelzései kedvezőnek tekinthetők, különösen a program későbbi éveiben. A hiánycélokhoz kapcsolódó negatív kockázatokra tekintettel az adóssághányad is valószínűleg a program előrejelzéseinél kedvezőtlenebbül alakul. Emellett külön kockázatok kapcsolódnak a pénzügyi válságból – nevezetesen az egyes bankok számára biztosított esetleges további tőkeinjekciókból (adósság) és a kormány banki kezességvállalásaiból (hiány, és amennyiben ezeket lehívják, adósság) – eredő függő kötelezettségekhez.

⁽¹⁾ A program kiegészítése a 2008-as hiányt a GDP 6,3 %-ára becsüli. A Szerződésben meghatározott referenciaérték bejelentett megsértésére tekintettel a Bizottság 2009. február 18-án a Szerződés 104. cikkének (3) bekezdése alapján jelentést készített.

⁽²⁾ A vártnál magasabb kiadások i. a tervezettnél magasabb szociális juttatásokkal; ii. a nagyobb összegű kamatkidadásokkal; és iii. a költségvetésben nem tervezett tőkebefektetésekkel magyarázhatók, ideértve a díj ellenében igénybe vehető Westlink híd megvásárlását a GDP 0,3 %-ának megfelelő összegért.

⁽³⁾ Február elején a kormány megjelölte, hogy miből áll e csomag, nevezetesen a közsféra béreire kivetett nyugdíjjárueléből (amelyet – teljes évet alapul véve – előzetesen a GDP 0,5 %-ára becsülnék, figyelembe véve, hogy a járulék levonható az adóból), az állami beruházások további csökkentéséből (a GDP 0,2 %-a), valamint egyéb kisebb költségmegtakarító intézkedésekből (amelyek – teljes évet alapul véve – a GDP 0,2 %-át teszik ki).

⁽⁴⁾ A program először tartalmazza a középtávú költségvetési célkitűzés számszerűsítését, amely a GDP -0,5 és 0 %-a közötti tartományba eső strukturális (vagyis ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított) egyenleg elérésére irányul, szemben az „egyensúlyközeli” egyenleg eddigi megjelölésével.

⁽⁵⁾ A nemzeti hatóságok bejelentették, hogy a tervezett konszolidációnak a kiadásokra, illetve bevételekre vonatkozó intézkedések közötti megoszlását tartalmazó politikai döntéseket a későbbi költségvetésekben fogják bejelenteni.

- (8) A népesség előregedésének a költségvetésre gyakorolt hosszú távú hatásai Írországban jóval meghaladják az uniós átlagot, főként a nyugdíjkiadásoknak a következő évtizedekben várható viszonylag jelentős növekedése miatt. A program előrejelzései szerint az előző programváltozat kiindulási helyzeténél lényegesen rosszabb 2008-as költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség előregedésének a fenntarthatósági résre gyakorolt költségvetési hatását. Ha a Bizottság szolgálatainak időközi előrejelzésében szereplő 2009-es költségvetési egyenleget tekintenénk kiindulási alapnak, a fenntarthatósági rés jelentősen kiszélesedne. Míg a jövőbeli nyugdíjkiadások egy részének előfinanszírozása céljából a nemzeti nyugdíj-tartalékalapban vagyont halmoztak fel, a bruttó adósság a programidőszak során várhatóan meghaladja majd a Szerződésben foglalt referenciaértéket. Az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos magas kockázatok csökkentése középtávon a magas elsődleges hiánynak a programban is szereplő csökkentésével és a nyugdíjkiadások jelentős növekedését megfékező reformintézkedések végrehajtásával biztosítható. Az Írország által bevezetett, a pénzügyi ágazat stabilizálására irányuló programokból eredő fent említett kockázatok potenciálisan negatívan befolyásolhatják az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát, elsősorban az államadósságra kifejtett hatásuk révén, amennyiben az állami támogatás költségei a jövőben nem térülnek meg teljes mértékben.
- (9) Írország középtávú költségvetési keretének vannak gyenge pontjai. Így a költségvetés tárgyát képező évet követő évekre vonatkozó költségvetési célok, különösen a kiadási keretösszegek, a későbbi költségvetésekben módosíthatók. Mint azt a közelmúlt tapasztalatai mutatják, ez (gyakori) váratlan bevételek mellett megnehezíti a politikai döntéshozók számára a körültekintő költségvetés-politikai pálya fenntartását. Ugyanakkor korlátozhatja az azzal kapcsolatos lehetőségüket is, hogy nehéz időkben hitelesen elkötelezzék magukat egy konszolidációs stratégia mellett. Míg a program közvetlenül nem foglalkozik ezekkel a kérdésekkel, a kormány adóügyi bizottságot, valamint a közszolgálatlal összefüggő kiadások és a közszolgálatban dolgozók számának felülvizsgálatával foglalkozó különleges csoportot hozott léte, amelyek ajánlásokat tesznek majd az adózási rendszer javítására, illetve a közkiadásokkal összefüggő programokra. E csoportok jelentései 2009 során várhatók, és a nemzeti hatóságok jelezték, hogy az ajánlásokat figyelembe veszik a 2010-es és az azt követő évekre szóló költségvetésekre vonatkozó döntéshozatali folyamatban.
- (10) Írország a pénzügyi ágazat stabilitásának biztosítása érdekében számos intézkedést fogadott el. A betétbiztosítási rendszer jogszabályban rögzített felső határát betétesenként 100 000 EUR-ra emelték. Az érintett bankok részére körülbelül 400 milliárd EUR összegben nyújtottak garanciát. Decemberben három nagyobb bankot érintő, 10 milliárd EUR összegű (a GDP 5 %-a) feltőkésítési programot jelentettek be, amelyet legalább részben a nemzeti nyugdíjtartalék-alapból kívántak finanszírozni. Az egyik érintett bankot azonban ehelyett később államosították. A (másik két bank tekintetében február 11-én bejelentett, 7 milliárd EUR összegű) tőkeinjekciót a nemzeti nyugdíjtartalék-alapból és az ahhoz való jövőbeli hozzájárulásokból kell finanszírozni.
- (11) A 2009-es költségvetési politika a költségvetés átfogó konszolidációját irányozza elő, ami összhangban áll az Európai Tanács által 2008 decemberében elfogadott európai gazdaságélénkítési tervvel, és a magas hiányra, valamint az erőteljesen növekvő adósságállományra tekintettel megfelelőnek tekinthető. Ezen túlmenően Írország az európai gazdaságélénkítési tervnek megfelelően számos, a gazdasági tevékenységeket támogató és a strukturális reformokat elősegítő intézkedést fogadott el. Ez a csomag a makroköltségvetési helyzetre adott megfelelő választ jelent. Az ír hatóságok által hozott intézkedések a háztartások vásárlóerejének támogatására és a beruházások ösztönzésére helyezik a hangsúlyt. Az intézkedések célzottak, és azokat megfelelő időben hozták. Konkrét intézkedéseket hoztak a jelenlegi gazdasági visszaesés kiindulópontját jelentő ingatlanpiacon zajló kiigazítási folyamat elősegítése érdekében, míg más intézkedések, többek között egy szociális jóléti csomag, kifejezetten a válság által várhatóan leginkább érintett legkiszolgáltatottabb csoportok segítésére irányultak. Az intézkedések inkább tartós, mint átmeneti jellegűek, ezt azonban arra a tényre tekintettel kell vizsgálni, hogy az általános költségvetési stratégia a hiány csökkentésére irányul. Ezenkívül a fellendülést elősegítenék még a strukturális intézkedések, így például a nagy értékű állami beruházásoknak Írország többéves nemzeti fejlesztési tervének keretében történő folytatása (a programidőszak alatt évente a GDP 4,5 %-a körüli összeg), valamint a kutatás-fejlesztési tevékenységek után és az újonnan alapított kisvállalkozások számára biztosított adókedvezmények. Ezek az intézkedések a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégia keretében 2009. január 28-án a Bizottság által javasolt középtávú reformtervhez és az országspecifikus ajánlásokhoz kapcsolódnak.

- (12) A 2009-es további növekedését követően, a hiány várhatóan fokozatosan csökkenni fog. Az államháztartási hiánynak a programban tervezett, a GDP 3 %-át kitevő referenciaszint alá történő csökkentéséhez azonban a fent említett, a költségvetési célokhoz kapcsolódó jelentős kockázatok kezelésére, és adott esetben további intézkedések elfogadására lesz szükség. A költségvetési konszolidációs terveket intézkedésekkel kell alátámasztani.
- (13) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos ⁽¹⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a 2008-as rendkívül hirtelen bekövetkezett rosszabbodást követően az államháztartási hiány 2009-ben tovább fog nőni, és eléri a GDP 9,5 %-át. A költségvetési konszolidációs intézkedések és a gazdaság támogatására irányuló intézkedések a magas hiányra és az erőteljesen növekvő adósságállományra tekintettel üdvözlendőnek és megfelelőnek tekinthetők, és összhangban vannak az európai gazdaságélénkítési tervvel. A költségvetés 2009-ben bekövetkező romlását követően a program 2013-ra a hiánynak a GDP 3 %-át kitevő referenciaérték alá történő csökkentését irányozza elő, míg az adósság 2010-től meghaladná a GDP 60 %-át kitevő referenciaértéket. Erre a gazdaság 2010 utáni gyors fellendülése mellett kerülne sor. A költségvetési eredmények a teljes programidőszak során lefelé mutató kockázatoknak vannak kitéve, főként i. a 2009 utánra tervezett konszolidációs intézkedésekre vonatkozó információk hiánya; és ii. különösen a program későbbi éveiben a kedvező makrogazdasági feltételezések miatt. A pénzügyi ágazatot támogató intézkedésekből további kockázatok származnak. A versenyképességet termelékenység-növekedést ösztönző intézkedések és megfelelő bérpolitika segítségével kell visszanyerni. Az államháztartási hiánynak a programban tervezett, a GDP 3 %-át kitevő referenciaszint alá történő csökkentéséhez a költségvetési célokhoz kapcsolódó jelentős kockázatok kezelésére, és adott esetben további intézkedések elfogadására lesz szükség. Ezenkívül az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságának javítására is tekintettel a költségvetési konszolidációs terveket intézkedésekkel kell alátámasztani.

A fenti értékelés alapján Írország felkérést kap arra, hogy:

- i. 2009-ben korlátozza a hiány növekedését, valamint a 2010-re és az azt követő időszakokra vonatkozó széles körű költségvetési konszolidációs program keretében az egyes évekre vonatkozóan vállaljon jelentős erőfeszítéseket, és szigorúan hajtsa végre azokat;
- ii. a kiigazítással járó kockázatok csökkentése érdekében erősítse a középtávú költségvetési keret kötelező jellegét, és szigorúan kísérje figyelemmel a költségvetési célkitűzések betartását az egész év során;
- iii. az előregedéshez kapcsolódó kiadások előre jelzett jelentős növekedésére, valamint az adósságnak a programidőszak során – bár alacsony szintről induló – várható növekedésére tekintettel a költségvetési konszolidációra törekvés mellett további nyugdíjreformok végrehajtása révén javítsa az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát.

A kulcsfontosságú makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2009. január	6,0	- 1,4	- 4,0	- 0,9	2,3	3,4	3,0
	BIZ 2009. január	6,0	- 2,0	- 5,0	0,0	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	4,8	3,0	3,5	4,1	n. a.	n. a.	n. a.
HICP infláció (%)	SP 2009. január	2,8	3,1	0,5	1,5	1,8	1,8	1,8
	BIZ 2009. január	2,9	3,1	0,7	1,8	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	2,8	2,4	2,0	1,8	n. a.	n. a.	n. a.

⁽¹⁾ Így a kötelező adatok közül csak a nominális effektív árfolyamra, az uniós GDP-növekedésre és a releváns külföldi piacok növekedésére vonatkozó adatokat nem nyújtották be. A nem kötelező adatok esetében a hiányosságok az ágazati egyenlegekre és a kormányzati kiadások feladatok szerinti megoszlására vonatkoznak.

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2009. január	4,4	0,5	- 3,5	- 4,1	- 3,4	- 1,6	- 0,5
	BIZ 2009. január ⁽³⁾	4,4	0,1	- 4,5	- 4,2	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	- 0,5	- 1,3	- 1,5	- 0,7	n. a.	n. a.	n. a.
A külfölddel szembeni nettó hitelnyújtás/hitel-felvétel (a GDP %-ában)	SP 2009. január	- 5,4	- 6,3	- 4,2	- 3,5	- 3,4	- 3,0	- 2,8
	BIZ 2009. január	- 5,4	- 5,7	- 3,3	- 3,2	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	- 4,4	- 3,9	- 3,5	- 3,1	n. a.	n. a.	n. a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2009. január	35,7	33,6	33,7	34,4	34,6	33,9	34,4
	BIZ 2009. január	35,7	33,7	33,7	33,9	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	36,6	36,1	35,8	35,4	n. a.	n. a.	n. a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2009. január	35,4	39,9	43,3	43,4	41,0	38,7	37,0
	BIZ 2009. január	35,4	40,0	44,7	46,9	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	36,1	37,0	36,9	36,5	n. a.	n. a.	n. a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2009. január ⁽²⁾	0,2	- 6,3	- 9,5	- 9,0	- 6,4	- 4,8	- 2,6
	BIZ 2009. január	0,2	- 6,3	- 11,0	- 13,0	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	0,5	- 0,9	- 1,1	- 1,0	n. a.	n. a.	n. a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2009. január	1,2	- 5,2	- 7,3	- 6,4	- 3,5	- 1,7	0,7
	BIZ 2009. január	1,2	- 5,2	- 8,7	- 10,3	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	1,4	0,0	- 0,1	0,0	n. a.	n. a.	n. a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2009. január	- 1,5	- 6,5	- 8,1	- 7,4	- 5,0	- 4,1	- 2,4
	BIZ 2009. január	- 1,5	- 6,3	- 9,1	- 11,3	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	0,7	- 0,4	- 0,5	- 0,7	n. a.	n. a.	n. a.
Strukturális egyenleg ⁽⁴⁾ (a GDP %-ában)	SP 2009. január	- 1,7	- 6,2	- 8,1	- 7,4	- 5,0	- 4,1	- 2,4
	BIZ 2009. január	- 1,5	- 6,3	- 9,4	- 11,3	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	0,5	- 0,4	- 0,5	- 0,7	n. a.	n. a.	n. a.

		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2009. január	24,8	40,6	52,7	62,3	65,7	66,2	64,5
	BIZ 2009. január	24,8	40,8	54,8	68,2	n. a.	n. a.	n. a.
	SP 2007. november	25,1	25,9	27,6	28,7	n. a.	n. a.	n. a.

Megjegyzések:

- (¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programban szereplő adatok alapján újraszámították.
- (²) Az államháztartási egyenlegre vonatkozó célkitűzések közelebről meg nem határozott éves konszolidációs intézkedéseket tartalmaznak 2010-ben a GDP 2,25 %-át, 2011-ben 2 %-át, 2012-ben 1,75 %-át és 2013-ban 1,5 %-át kitevő összegben. A 2009-re szóló további konszolidációs intézkedések (a GDP 1 %-a) részletesebb meghatározása folyamatban van.
- (³) A 2007–2010-es időszakra vonatkozóan 4,0 %-os, 2,2 %-os, –0,4 %-os és –0,4 %-os becsült potenciális növekedés alapján.
- (⁴) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és más átmeneti intézkedések nélkül. Egyszeri és más átmeneti intézkedések: a legfrissebb program szerint 2008-ban a GDP 0,3 %-a (hiánynövelő); a Bizottság szolgálatainak januári időközi előrejelzése szerint 2009-ben a GDP 0,3 %-a (hiánycsökkentő).

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. januári időközi előrejelzései (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.